

רחל מדחלת על כל העולם

מי מכיר מי יודע

קוראים לה מאשה אלם ראבן, ולי פי מה שהיא מספרת, היא בת 24, ויש ראלית.

אולי אני אישית הפעלתי את כל האי הזיכרון שלי — ולא הצלחתי להיזכר בשחקנית ישראלית בעלת שם כזה. אם מישהו אחר מכיר אותה, אשמח להודות בטעותי.

כרגע, עושה הישראלית הזאת קריירה בגרמניה. בסירטה הנוכחי, הארליס, היא מתאהבת בנערה בלונדית (שחקנית בשם ג'ני לאריפרי, הטוענת רק שהיא בת 23, בלי להיות ישראלית) ועושה את זה, נוכח המצלמות, בלי שום מורא.

היא עושה את זה גם בלי שום משואי פנים, ובאותה התלהבות, גם עם המין השני. נציג המין השני, בסרט, הוא צעיר בשם אולי לומק, שהוא גם החבר שלה בחיים.

מאתר שגם בסרט הקודם שלה, ללא מוצא, היו לה עסקי אהבה מסובכים, מצאה הישראלית המיסטורית צורך להבהיר לי עיתונאים, ש"בחיים היא אוהבת באופן נורמלי לגמרי".

מישהו בסביבה מכיר את העלמה? אם כן, שישאיר אותה לעצמו.

ראבן (שמאל) וזיידה

המקור, אצל שחקן התיאטרון החיפאי גדליה כסר, היתה עמיתתו רחל דוכסון. היא היתה אהבתו הגדולה הראשונה, בימים ששניהם היו עוד צעירים ויפים. יותר, אני מתכוונת.

זה היה לפני עשר שנים. השניים הכירו אז בתיאטרון „הפרסה“ של דויד לויג, והפריחו רומן צעיר ויפה.

עד שיום אחד, הוא מת. הרומן, אני מתכוונת. גדליה עזב את רחל, הלך להתחתן עם המשוררת דליה הריק.

הנישואין החזיקו מעמד חודש בדיוק, והשניים נחפזו להתגרש כל עוד נפשם בם.

חזרה למקור

בשבוע שעבר, התחתן סוף־סוף גדליה — עם רחל.

אומרים לי שכל כלה מאושרת, ביום נישואיה, יכול להיות. אבל הייתם צריכים לראות את אושרה של הכלה הזאת.

החתונה, שנערכה על גג ביתו התל־אביבי של השחקן מיכאל כפיר, היתה אירוע צוחק ומלא עליצות, כשכל החבר'ה הטובים — חנוך לויג, אינן תורן, אינן דר, רחל לוי, הדין קופליביץ, היילד נאמן — זווכרים את ההיסטוריה, ומשתתפים בשימחת החזרה למקור.

הקשר הגרמני

איו, היתה חנה־לה בגרמניה — בדיוק בזמן רצח ה־11. (ראה כתבה בעמוד 23) היא נסעה לשם כדי לעבור טיפול נוסף ברגלה — ושמעה את החדשות באמצע שהותה שם. אתם יכולים לתאר לעצמכם את מצב־הרוח שלה, כשחזרה ארצה.

השם מינכן ספוג — עדיין — מישקע כבד בנפשו של כל ישראלי. אולם לגבי כמה ישראלים, השם הזה חמור במיוחד. אחת מאלה היא חנה־לה מרון, ש־איבדה את רגלה בהתקפת המחבלים ה־קודמת בנמל־התעופה של העיר. וכאילו בחר לו איזה אל עתיק להשתמש בברוך

אני מצטערת, אבל יש שבועות כאלה, שכולם רק מתחתנים. אומרים שזה מוגז האוויר, או משהו כזה שגורם למצב ה־משונה הזה.

מתחתנת נוספת בימים הקרובים היא השחקנית יהודית סולה (שלושה ימים וילד, התרוממות). יהודית, אחת הבנות היפות בארץ, כמו שהיא בת 30, הגיעה לחופשה מלונדון, הכירה כאן בחור ש־הגיע לחופשה מניו־יורק, ואיידה לרבנות.

לניו־יורק. אחר־כך, הוא בא לארץ לחור פש. ומה שקרה אחר־כך, אתם כבר יודעים. החתונה, שתיערך בוילה של ידידים בסביון, תהיה מלאה דוקטורים. אבא של

מהחופשה לחופה

הבחור שהגיע מניו־יורק הוא אחד בשם רפי אדר. בתחילה, הוא יצא לאיטליה ללמוד רפואה בבולוניה. אחר־כך, הוא החליט שקולנוע זה יותר מעניין, ועבר ללמוד את זה ברומא. אחר־כך, הוא עבר

יהודית הוא דוקטור במדעי הרוח, מנהל תיכון (יש לו, לאבא המאושר הזה, עוד שתי בנות, טוי טוי טוי) ואבא של רפי הוא דוקטור בבית־חולים איכילוב. אז מה נשמע דוק?

ניתוח לגילה אלמגור

אלמגור

גם לתאונות צריך מזל. גילה אלמגור, למשל, בחרה לה זמן מאוד לא ממוזל זל לתאונת־הדרכים הראשונה שלה ב־מכוניתה — בדיוק לפני התחלת ההצגה שלה הגברת עם הקמליות.

בעקבות התאונה היא עברה ניתוח ב־סנסר, ואני חוששת שתצטרך לעבור עוד אחד, כי הראשון לא תיקן את הכל. היא נפגעה פפה, מתקשה לדבר, וטובלת מזה כחודש.

גלגל זה גם נידחו צילומי הסרט הבית ברחוב שלוש. אבל גם המפיק, מנחם גולן, וגם הבמאי, משה מורחן, הח־ליטו לחכות לה.

סולה

העיניים הטובות של מני פאר

ומני כהן. אבל אני לא מצטערת בכלל שלא יכולתי ללבוש שימלת חושה. הרי גיעה אותי הכלה.

או השבוע, הם הפכו את זה לרשמי. אמנם לא היתה חופה כי היו אלה ניר שואין מקסיקניים. היות שקרני גרושה

הסיבה היחידה, שבגללה עומדים לה־ביש למני פאר את הטבעת, השבוע. היא רק העיניים הטובות שלו.

זאת לא תהיה ממש חתונה, אלא רק קבלת־פנים. הטקס יתקיים בבית אמא של הכלה, והכלה היא מומחית גדולה לעיניים. זוהי קרני וורק, שעובדת עם אביה בעסקי עיניים — טבעיות ומלאכותיות — עדשות־מגע, ודברים כאלה. או ברגע שהיא נעצה את עיניה שלה, בפעם הראשונה, לתוך עיניו של מני, היא ראתה מיד כמה הן טובות, וקבעה תיכף את הדיאגנוזה: „זה מלך הטובים זה“.

זה היה מוזמן, לפני ארבע שנים כבר. „אנחנו חיים יחד כבר שנתיים וחצי,“ מספרת קרני.

עוד נער לאיש הנוער

חינוך ראשי בצה"ל, ולאשתו, יש כבר שתי בנות, אחת אפילו בת 17 וחצי — נכסה עכשיו אראלה להריון נוסף. כששאלו אותה מה פתאום הריון, עכ"ש, ענתה: „מורל'ה רוצה נכדים, ועוד שה אותם בעצמו.“

הבוס של מחלקת הנוער והחלוץ בסוכ"נות היהודית, מרדכי („מורל'ה“) בראון, הצטרף לאופנה האחרונה. כל־מר, לא בדיוק הוא, אלא אשתו, אראלה, אבל אומרים שגם לו יד בדבר. למרות שלמורל'ה (48), לשעבר קצין